

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК PARISH HERALD

**ХРИСТОС ВАСКРСЕ!
CHRIST IS RISEN**

**Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта**

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Јереј Обрад Филиповић

Превели на енглески:
Далиборка Мијатовић
Тамара Јоргић
Ђоко и Морана Ивковић

Чланови уређивачког одбора:
Марија Вујичић
Миланка Филиповић

Сарадници:
Зоран Милановић-програмирање
Милица Зјалић-коректура енглеског текста

Редакција:
2001 31 avenue SW
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Web site: www.svetisimeon.org

E-mail: obradf@shaw.ca

Editors:

Editor-in –chief:
Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
Daliborka Mijatovic
Tamara Jorgic
George and Morana Ivkovic

Members of editorial committee
Marica Vujicic
Milanka Filipovic

Contributors:
Zoran Milanovic-programing
Milica Zjalic-editing

Address:
2001 31 Avenue SW
Calgary AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-3586

Web site: www.svetisimeon.org

E-mail: obradf@shaw.ca

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

*Нека васкрсне Бог и нека се развеју непријатељи
Његови...*

Драга браћо и сестре,
Долази нам Васкрс - Празник над
празницима! Ето среће неисказане!

Шта ми очекујемо Васкрсом Христовим?
Побједу живота над смрћу! Опронтај
гријехова и живот вјечни.

Нема нити друге побједице ни другог живота
осим оног којег нам Животодавац даје. Свака побједица
људска ствара неравноправност и тугу побјеђеног, а
радост само побједника. Тако је кад цар побиједи
цара, кад војска побиједи војску, кад народ савлада
народ, кад јачи сатре нејакога. Владика Николај пише:
"И најплеменитија људска победа је слична неком
сунцу, које би једном половином сипало светлост а
другом тамне зраке".

Само је побједица Христова као Сунце које сипа
свијетле зраке на све који стоје под њим.

Побједица је Христова радост побједице за сваког,
јер је то једина права побједица у којој се добија побједица
над смрћу. Ту нам је побједицу даровао Господ Исус
Христос својим и нашим васкрсењем. У тој побједице
наша жеља за животом и наша нада у смрти. Јер
Христос је побиједио не ради Себе него ради нас.

Христос је побједица и Христос је слобода. Он
је за нас побиједио смрт и даровао нам слободу у
животу са Њим. Та слобода се очитује у томе да на
питање Господа: "Адаме, гдје си?" - можемо
одговорити: "Ево ме, Господе!" А не као први Адам:
"Чух глас Твој и побојих се..." (Пост. 3, 7-10)

Док је Адам био са Богом, није се стидио ни
своје голотиње нити свог поријекла. А када је
згријешио, отпао од Бога, осјетио је тај стид и срам.
Данашњи грехољубиви човјек све даље срља у гријех
пренебрегавајући искупителску, родитељску љубав
Божију. Огреховљени човјек тежи све даље да се
удаљи од Бога јер је огољен и крије се од Њега.

У том настојању да одстрани Бога кога се
стиди, обезбожени, огољени човјек жели да из себе
одстрани Бога и Духа Светога - Духа Живота -
којега је Бог удахнуо човјеку: "поста човјек душа
жива" (Пост. 1, 7), те тако "први човјек Адам постаде
први у тјелесном животу, а посљедњи Адам у духу
који оживљује" (1. Кор. 15, 45). Зато су данас толики
говори о покушају клонирања људског бића - бјежање
од Бога и тражење неког новог извора живота ван
Бога.

CHRIST IS RISEN

Let God arise and let His enemies be scattered...

Dear Brothers and Sisters,
The Resurrection approaches - the Feast of
Feasts! Here is unutterable happiness!
What do we expect through the Resurrection of
Christ!

The victory of life over death! The forgiveness of
sins and life eternal!

There is no other victory, no other life except the
one given to us by the Giver of Life. Every human victory
creates inequality and sadness for the vanquished and joy
for the victorious. This is the way it is when king conquers
king, when army conquers army, when nation overcomes
nation, when the stronger vanquishes the weak. Bishop
Nikolaj writes, "And the noblest human victory is similar
to the sun which would shed light on one half, while on
the other dark rays".

Only the victory of Christ as the Sun pours it
bright rays on all those who stand under it.
The victory of Christ is the joy of victory for everyone, for
this is the only true victory by which we receive victory
over death. The Lord Jesus Christ has given us this victory
by His and our resurrection. In this victory is our desire for
life and our hope in death. For Christ has not conquered
for His sake, but for ours.

Christ is victory and Christ is freedom. He has
conquered death for us and has granted us freedom in life
with Him. That freedom is declared in this - that on the
question of the Lord, "Adam where art thou?" we can
answer, "I am here, Lord!" Unlike the first Adam: "I heard
thy voice and was afraid..." (Genesis 7: 7-10).

As long as Adam was with God he was not
ashamed of his nakedness or of his origin. But, when he
sinned, he fell away from God and felt that disgrace and
shame. Today's sin-loving man runs along even further in
sin ignoring the redemptive parental love of God. Man
immersed in sin strives even further to separate himself
from God, because he is naked and hiding from Him.

In this effort to remove God of whom he is
ashamed, the godless, naked man desires to alienate God
and the Holy Spirit from himself - the Spirit of Life who
breathed life into man - "and man became a living soul"
(Genesis 2:7). Thus "The first man Adam was made a
living soul; the last Adam [was made] a quickening spirit"
(I Cor. 15:45). This is why there is so much talk about
cloning the human being - running away from God and
seeking a new source of life other than God.

We, Orthodox Christians, know, believe and must
think only of God the Father, the source of life, of God the

Ми, православни хришћани, знамо, вјерујемо и морамо мислити само о Богу Оцу као о извору живота, о Богу Сину као извору крепости, и о Духу Светоме као извору бесмртности. Сви други извори живота и живљења недостојни су љубави Божије и Његове искупитељске жртве на Крсту ради нас и ради нашега спасења.

Зато, о Васкрсу онајприје, и свагда у животу, зајевајмо пјесму побједе, пјесму истинске побједе, јер Христос, браћо, победи свијет и то је побједа наша.

Ходите, браћо и сестре, који тражите здравља, снаге, крпости и радости, Христу страдаљном и Христу васкрсом, јер Он је пребогати источник свега. Он нас све чежњиво и болећиво чека желећи да нико не изостане него да сви кроз Њега нађемо утјеху души и здравље тијелу. Поклонимо Му се тијелом и душом. Не тражимо другог родитеља од оног који нас је родио Духом Светим и огњем, да би нас тај божански огањ сачувао у преостале дане живота. Да бисмо и ми могли узвикнути:

"Христос, браћо, победи свијет - то је побједа наша! Клањајмо се и славимо Његово Васкрсење!"

Христос Васкрсе! Ваистину Васкрсе!
Ваш молитвеник пред Васкрслим
Господом

Епископ канадски Георгије

son, who is the source of strength, and of the Holy Spirit, who is the source of immortality. All other sources of life and living are unworthy of God's love and His redemptive sacrifice on the Cross for us and for our salvation.

This is why, at the Resurrection, first and always in our life, let us sing the hymn of victory, the hymn of true victory, for Christ, o brethren, has conquered the world and this is our victory.

Come, brothers and sisters, who seek health, strength, power, and joy to the suffering Christ and the Risen Christ, for He is the richest source of everything. He ardently and compassionately awaits us all, desiring that no one is absent but rather that, through Him, we all find comfort for the soul and health for the body. Let us worship Him in body and soul. Let us not seek another parent other than the one who gave birth to us through the Holy Spirit and fire, so that that divine fire will protect us in the remaining days of our life, that we may exclaim:

"Christ, o brethren, has conquered the world - this is our victory! Let us worship and glorify His Resurrection. Christ is risen! Indeed He is risen!
Your intercessor before the Risen Lord

Georgije, Serbian Orthodox Bishop of Canada

ИСТОРИЈА СРБА ОД 9-ОГ ВЕКА ДО ДОЛАСКА СВЕТОРОДНЕ ЛОЗЕ НЕМАЊИЋА

Као што смо поменули у предходном броју пре 9-ог века Срби су били пагански народ верујући у мноштво разних богова. Своје просвећење Срби доживљавају доласком свете браће Кирила и Методија, посленика Господњих, упућених Словенима од стране Византијског цара Михајила Трећег (855-867).

Свети Кирило и Методије, просветитељи словенски, рођени су у Солуну у богатој и угледној породици Лава и Марије. Старији брат Методије као војник служио је десет година међу Словенима и научио њихов језик. Млађи Константин, у монаштву Кирило, школовао се у Цариграду где је био наставник филозофије и библиотекар Цариградске патријаршије. Кад је Методије напустио војнички позив повукао се на Олимп и предао монашком подвигу, где му се придружио и Кирило.

Бојећи се западног утицаја Моравски кнез Растислав позива Византијског цара да му пошаље мисионаре који ће раширити веру Христову међу Словенима. Овај Богоугодни и изузетно важан посао цар је поверио Светој браћи Кирилу и Методију. Браћа су, пре одласка међу Словене, саставила словенску азбуку-глагољицу од 38 слова. Одмах по том почели су да преводе богослужбене књиге на словенски језик. Срби, заједно са осталим Словенима, радо примају Реч Божију коју им, за разлику од западних мисионара, Света браћа проповедају на језику који они разумеју. Света браћа су непрестано наилазила на отпор западног свештенства због чега је свети Методије неколико година провео у затвору. Без обзира на то, њиховом успеху није било краја.

На позив папе Света браћа одлазила су неколико пута у Рим. После једног одласка у Рим Кирило се ту разболи и упокоји 14./27. фебруара 869. године, а Методије се врати у Моравску где настави своје дело. По упокојењу Методијевом, 6./19. априла 885. године, њихови ученици Наум, Климент, Ангеларије, Горазд и Сава одлазе у Охрид где са великим успехом настављају подвиг својих учитеља.

Већ вековима у Српском народу, без обзира на све буре, ратове и несреће, дело Свете браће се наставља, а Црква Христова стоји као камен који се не може нити померити нити оштетити. Тако ће, у име Бога, остати све до дана другог доласка Христовог, васкрсења из мртвих и успостављања Царства Небеског. Амин.

У државном погледу као што смо рекли

History of Serbs since the 9th century till Holy dynasty of Nemanjici

As we mentioned in the previous issue, before the 9th century Serbs were pagan people and they believed in many different gods. They met their enlightenment when Byzantine tzar Mihailo the Third sent holy brothers Kirilo and Metodije to the Slavic people.

Holy Kirilo and Metodije, who enlightened the Slavic people, were born in Solonica to the wealthy and respectable family of Lav and Marija. Eldest brother Metodije served as a soldier with the Slavs for ten years and learned their language. Younger brother Konstantin, whose name was changed to Kirilo when he became a monk, was educated in Constantinople where he worked as a philosophy teacher and librarian in Constantinople Patriarchate. After Metodije resigned from service he went to Mount Olympus to become a monk and his brother Kirilo joined him.

Because he was afraid of Western influence, tzar of Moravia, Rastislav asked tzar of Byzantine to send missionaries who would spread Christian belief among Slavic people. This very important task was assigned to the holy brothers Kirilo and Metodije. Before their departure, the brothers had set up the Slavic alphabet, which consisted of 38 letters. After which they started translating holy books to the Slavic language. Serbs, together with other Slavs, gladly accepted the word of God, since the two brothers unlike western missionaries, presented it to them in a language they understood. The holy brothers often encountered the hostility of western clergymen. Because of it Saint Metodije spent a few years in prison. Despite all obstacles, their success was never-ending.

Invited by the Pope, the holy brothers went to Rome a few times. After one of those trips Kirilo got sick and later died on 14/27 February 896. Metodije had returned to Moravska and continued with his work. After his death on 6/19 April 885, their disciples Naum, Kliment, Angelarije, Gorazd and Sava went to Ohrid where they continued the work of their teachers with great success. Throughout the centuries, regardless of wars and miseries the work of the holy brothers among the Serbian people continues to live. The church of Christ stands as a rock, which cannot be moved or damaged. It will be like this in the name of God, until the day of the second coming of Christ; with the resurrection of the dead and establishment of the Heavenly Kingdom. Amen.

наредних неколико векова Српске земље се у главном боре за опстанак и очување независности. Године 1037, после неколико буна Срби успевају да се осамостале у пределу Захумља, Травуније и Дукље. На челу Дукље био је кнез Војислав (око 1040 до око 1052) који је дуго времена одолевао Византији да би на крају ипак признао њену врховну власт. Војислава око 1052 на престољу наслеђује син Михаило (око 1052 до око 1081). Као и његов отац и Михаило је признавао врховну власт Византије. Михаило је међутим, водио политичке преговоре и са Римом у циљу осамостаљења. Њега наслеђује син Бодин, (око 1061 до 1101) у чије време кроз Српске земље пролазе Крсташи на своме путу у први крсташки рат који је почео 1096 године.

После Бодинове смрти Дукља почиње знатно да слаби, а ново упориште за одржавање Српске државности постаје Рашка. Први познатији велики Рашки жупан био је Вукан. У време жупана Вукана Рашка почиње постепено да се шири обједињујући постепено и друге српске области. После Вуканове смрти Византија поново потчињава Рашку под своју власт. Рашка, заједно са осталим Српским земљама, остаје под Византијском влашћу све до доласка династије Светородне лозе Немањића...

НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ

When it comes to state affairs during the next few centuries, Serbian realms were fighting for survival and preservation of independence. In 1037 after several rebellions, Serbs managed to acquire their independence in the regions of Zahumlje, Travunija and Duklja. The leader of Duklja was prince Vojislav (around 1040 'til around 1052) who resisted Byzantine Empire for a long time, but finally succumbed to its power. Vojislav was succeeded by his son Mihailo (around 1052 'til around 1081). Mihailo acknowledged the Byzantine Empire as a supreme power, just like his father. However, he also conducted political negotiations with Rome with independence as a goal. He was succeeded by his son Bodin (around 1061 'til 1101) during whose reign crusaders (on their way to the first crusade which started in 1096) were passing through Serbian realms.

After Bodin's death, Duklja weakened and Raska became a new stand for Serbian independence. The first well-known leader (zupan) of Raska was Vukan. During his reign Raska gradually started to expand uniting other Serbian territories. After Vukan's death the Byzantine Empire again took over Raska. Raska and other Serbian realms stayed under Byzantine power until the holy dynasty of Nemanjici...

CONTINUATION IN THE NEXT ISSUE...

СРБИЈА У ПРВОЈ ПОЛОВИНИ 10-ОГ ВЕКА
SERBIA- FIRST HALF OF THE 10 TH CENTURY

ПИТАЊА И ОДГОВОРИ

1. „ На основу чега се руководи наша Света Црква? „

Наша Света Црква се, већ преко 2000 година руководи трима стварима, Светим Писмом, Светим Предањем и законом Божијим проистеклим из предходних двеју. Свето Писмо је реч Божија записана од стране Светих Божијих људи надахнутих Духом Светим. Свето Предање је Црквена традиција која се преноси (предаје) са колена на колена. Обоје се чувају и тумаче искључиво у Цркви-заједници светих.

2. „ Зашто жене стоје на левој, а мушкарци на десној страни у Цркви на молитви? „

Пракса да у току Богослужења мушкарци стоје на десној а жене на левој страни јесте део Црквене традиције и има више разлога и значења. У Храм Господњи се одлази са искључиво са циљем, да се моли Господу Сведржитељу и Њему жртва принесе. Није, сходно томе, добро да мушкарци и жене (посебно млади) стоје једни уз друге због саблазни, а да би се лакше концентрисали на молитву. Као што знате грех није само у делу већ и у самој помисли на њега. "А ја вам кажем да сваки који погледа на жену са жељом за њом, већ је учинио прељубу у срцу своје" говори Христос Спаситељ (Матеј 5, 28). Грех учињен у срцу своје је још већи и страшнији у колико се учини стојећи у Храму Господњем.

3. „Зашто се морамо пристојно и свечано облачити када долазимо у Храм на молитву? „

Што се тиче пристојног облачења приликом одласка на молитву то је и Библијска догма, закон и предање. О овоме можете читати у посланицама светог апостола Павла Ефесцима у 5-ој глави и Коринћанима у 11-ој глави.

Правило пристојног облачења важи чак и у ресторанима где седимо са људима сличним нама. Како тек пристојни треба да будемо када стојимо лицем к лицу пред Творцем нашим? Колико свечано треба да изгледамо и душом и телом када стојимо на најсветијем месту на земљи, Храму Бога Живог. Мушкарци треба да буду у свечаним оделима, а жене у дугим сукњама или хаљинама, а не панталонама. Исто колико није пристојно да човек дође у Храм у сукњи није пристојно да жена дође у панталонама. О кратким, разрезаним и другим сличним сукњама не

QUESTIONS AND ANSWERS

1. On what principles is our Holy Church based on?

Our Holy Church for over 2000 years is based on three things: The Holy Gospel, Holy Teaching and God's law, which is derived from the previous. The Holy Gospel is God's word that was written by Saints filled with the Holy Spirit. The Holy Teaching is Church tradition which is passed on from generation to generation. Both are guarded and interpreted exclusively in the Holy Church community of the Saints.

2. Why do women stand on the left, and men on the right in Church during the service?

It has been practiced that during worship men stand on the right and women on the left. This is a part of Church tradition and there are numerous reasons as well as meanings. In the House of the Lord, we are there only to pray to our Lord and give our sacrifice. Therefore, it is not good that men and women (especially young men and women) stand side-by-side because of blasphemy and better concentration on prayer. As you all know, the sin is not only in the doing but also in the very thought of it. "And I say to you that anyone who looks at a woman with want has already committed adultery in his heart" said Christ the Saviour (Matthew 5, 28). Sin, committed in the heart is even bigger and worse if committed while standing in the Holy Church of God.

3. Why do we have to dress respectably and formally when we come to Church for service?

When it comes to dressing for the occasion of the service, it is a biblical dogma, rule and teaching to dress respectably. You may read about this in the message of Paul the Apostle in the 5th heading and in the Corinthians in the 11th heading.

The rule of dressing appropriately applies even in a restaurant where we sit with people similar to ourselves. How then, should we be dressed respectably when we are face-to-face with our Creator? How formal should we be dressed in our souls and our bodies when we are standing in the holiest place on earth-the House of our Lord? Men should wear formal suits, and women should be in formal skirts or dresses, not in pants. As it is not appropriate for a man to wear a skirt to Church, it is equally inappropriate for a woman to wear pants to Church.

There should not even be mention of short or slit skirts and other similar things.

треба ни говорити.

4. „Зашто се наша Црква не модернизује као многе друге овде у Америци и Канади?„

По питању модернизације Цркве не може бити ни речи. Црква може пратити, и прати, технолошка достигнућа човечанства да би иста искористила у служби мисије своје. Међутим, Црква Христова Православна по својим законима, догмама и предању је иста већ 20 векова и остаће иста све до другог доласка Христовог и васкрсења мртвих. Нашу Свету Цркву управо и чини Црквом наше следовање речи Христове, закона Божијег и Светог Предања. Многе модернизоване организације, које се усуђују себе називати Црквом, постоје широм света, а неке од њих чак крштавају псе и мачке за чек од пар хиљада долара.

Света Православна Црква, благодаћу Свемоћнога Господа била је, јесте и биће следбеник истините речи Божије до свршетка света и века. Амин.

Отац Обрад Филиповић

4. Why doesn't our Church modernize like so many others in Canada and the U.S.?

There can never even be a discussion of our Church modernizing. The Church can follow, and it follows, the technology, which mankind has developed and it uses it in its mission. However, the Orthodox Church of Christ with its rules, dogma's, and teaching has been the same for 20 centuries and will remain the same until the second coming of Christ and the rising of the dead. Our Holy Church is defined by the word of Christ, the laws of God and the Holy Teaching. Many modernized organizations who dare to call themselves churches exist world wide, some of which even baptise dogs and cats for a couple thousand dollars.

The Holy Orthodox Church, blessed by our Lord was, is and will be an adherent to the true words of God until the end of the world and of time. Amen.

Rev. Obrad Filipovic

ИЗГРАДЊА НОВЕ ЦРКВЕ

Као што сте имали прилику да читате у нашем предходном броју ми непрестано радимо на остварењу нашег најважнијег пројекта у историји парохије у Калгарију. Овај пројекат је изградња нове Цркве.

Прво бих у кратко желео да вас подсетим на оно што сте већ вероватно имали прилику да чујете. Наша Ц.Ш.Општина купила је 2 хектара земље на адреси 8484 26. авенија на југозападу града. Имање је, после извесних потешкоћа и пар месеци закашњења, потпуно исплаћено и преведено на Цркву. Главница средстава је обезбеђена продајом двеју Црквених кућа. Са будућим ктитором постигнут је коначан договор по коме ће он изградити велелепни храм на новокупијеном Црквеном имању. Потписана је и декларација везана за овај договор. Ктитор је ангажовао архитекту и прешло се на процес добијања дозвола за предстојеће радове.

Од прошлог броја десило се неколико веома важних ствари када је изградња у питању. Наиме, као што знате требало је да кроз наше имање прође део 25 авеније који би нам одузео добар део земље. Срећом, нови градски планови показали су да ће овај пут проћи знатно северније, тако да неће ни мало дохватити наше имање.

Када смо кушили имање било је речи да ће бити грађен велики резервоар за сливање кишних вода негде око нашег имања. Последњих месеци установљено је да ће резервоар бити саграђен на првом имању источно од нас, али да ће једним делом ући у југоисточни део нашег поседа. Ово ће одузети нешто више од 20 ари имања, с тим што ће градске власти бити дужне да нам плате колико год нам узму и то по вредности имања на маркету.

У међувремену имали смо низ састанака у Општини у циљу састављања молби за добијање потребних дозвола. Коначно, у понедељак 24. марта 2003. комплетирали смо и предали молбу за промену намене нашег поседа. Ова дозвола треба да нам отвори врата за добијање грађевинске дозволе. По свим реаговањима градских власти, комисија и свих осталих постоје изузетно велике шансе да ћемо добити све тражене дозволе.

Упоредо са овим, архитекта вредно ради на плановима нове Цркве. Урађен је план по коме се види где ће се шта налазити на имању. Спољашњи планови Цркве су већ 90 процената готови, а на унутрашњем плану остало се још свега неколико детаља. Ускоро ће бити ангажована и компанија за

THE CONSTRUCTION OF THE NEW CHURCH

As you have read in the first edition, we are continuously working on the biggest project in the history of the parish in Calgary. That project is the construction of the new Church.

First, I would like to briefly go over what you probably have already had a chance to hear. Our Church Council has purchased 5 acres of land at 8484 26th Avenue SW. The property, after certain unexpected hardships and after a couple months of delays, it is entirely paid for and under the ownership of the Church. The means by which we secured the capital was to sell the two properties under the ownership of the Church. The agreement with the future founder has been finalized. He agreed to build the magnificent Church on the newly acquired Church property. The declaration of intentions has been signed. The founder has hired an architect and we've come to the point of obtaining licenses for the upcoming work.

A lot of important things have occurred in regards to the construction of the new Church since the last installment. Namely, as you probably already know, 25th Avenue was due to go through our property, which would have taken an entire acre of our land. Luckily, new city plans show that this road will pass in a more northerly direction that it will not intersect our property at all.

When we bought the property, there was word that a large reservoir for rain drainage would be somewhere around our property. In the last few months, we have learned that the reservoir will be built on our first eastern neighbour's property but a small part of it will be built on the southeast corner of our property. This will occupy a little more than half an acre of our property. But with that, the municipal government will be required to pay for however much they take, according to the market value of the property.

In the meantime, we have had meetings at City Hall with the goals of putting together requests to obtain the proper licenses and permits. Finally, on March 24, 2003, we completed and submitted the request to change the zoning of our property. This new zoning designation will help us to obtain the new construction permits. Judging by the reactions of municipal government workers, aldermen, neighbours etc. we believe we have extremely high chances of getting all of the requested permits.

Concurrently, the architect is working hard on the plans for the new Church. The plan for the layout of the property is complete. The exterior of the Church is already 90% complete and the interior has only minor details left. Very soon, the construction company will be hired.

If God wills it, we will begin construction in May

изградњу.

Ако Бог да, у мају 2004. г. треба да одпочнемо са изградњом наше Цркве а до 2006. треба и да је завршимо.

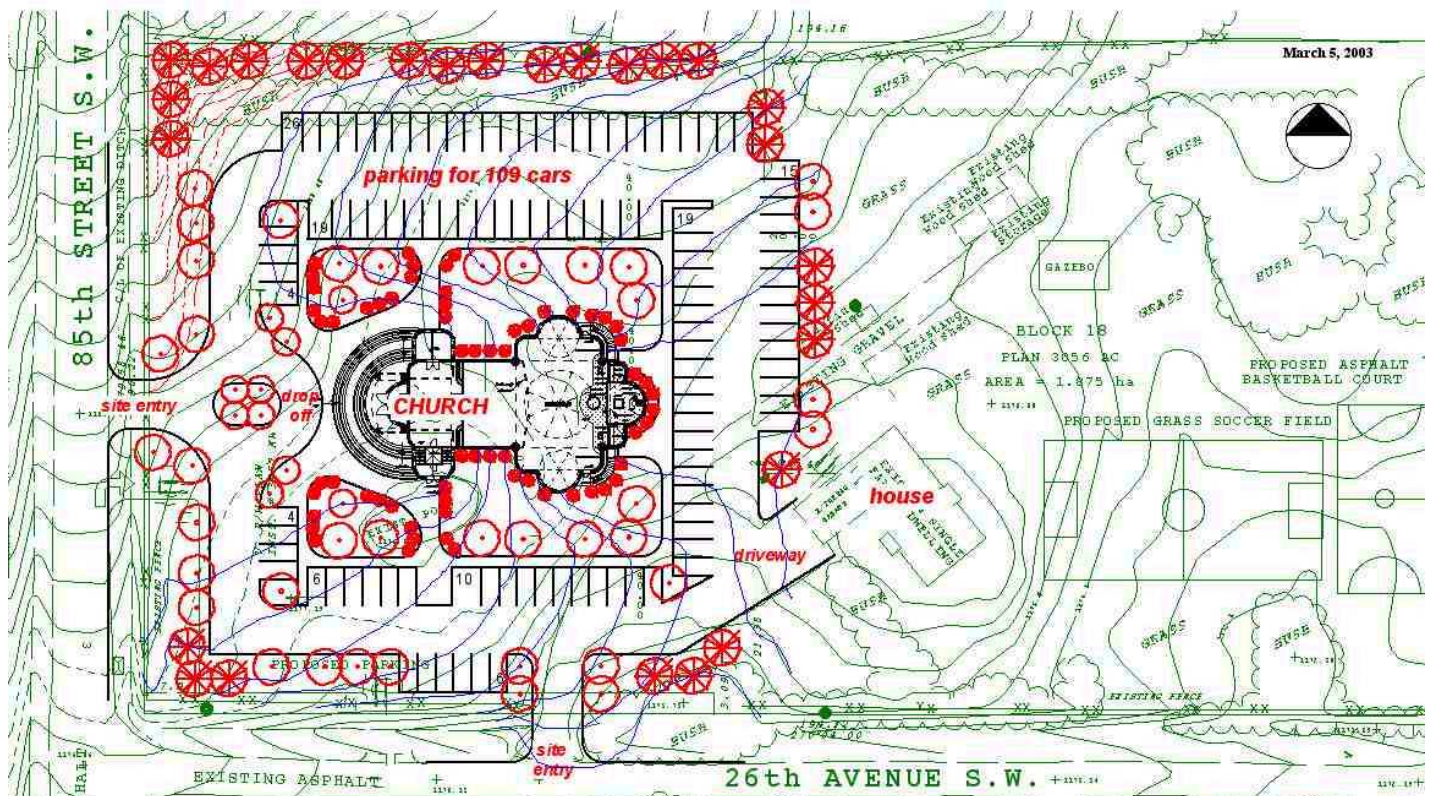
Молите се браћо и сестре да нам Господ, Најузвишенији Творац, помогне у творењу воље Његове. Нека би нам Васкрсли Христос подарио благодат да истрајемо у овом делу Божијем. Амин.

о. Обрад Филиповић

2004. In 2006, construction should be complete.

Brothers and sisters, please pray that our Lord the greatest Creator, assists us in the fulfilling of His will. Let the Risen Christ give us the gift to persevere in this work of God. Amen.

Rev. Obrad Filipovic

**ПЛАН ИЗГЛЕДА ЦРКВЕНОГ ИМАЊА
ПОСЛЕ ИЗГРАДЊЕ НОВЕ ЦРКВЕ**

FUTURE OUTLOOK OF COMPLETED CHURCH SITE

СРБИЈА

Пред очи ми се као сан указа Србија.
Растргана, крвава земља тамнога неба. И док чујем
неке непознате звуке, распознајем их као своје.
Припадају мени некако.

Неки давни, готово заборављени звуци
гусала, ношени вјетром, допиру к мени, мојој свијести.
Музика се појачава, постајући страшнија, поноситија..
Носи гласове хиљада палих, хиљада рањених,
потучених... Косово.

Име Господње преплави ми душу. Чујем
јецаје жене замотане у измаглицу. Поново гласови,
овога пута тиши. Као да се предају, одлазе. Лик
жене постаје јаснији, док се окреће и тихо шапућући,
молитву упућује небу. Отварају се врата стољетних
манастира. Небо над Србијом мрачно. Пјесма
ратника, поново се зачује. Тихо, готово наслућујући
кишу. Глас фруле разбија се о висока, тамна стабла,
улази у манастир и својим топлим тоном, додирује
жену испред олтара. Она закука: ... Несрећа, велика
несрећа! О сине, о једини мој! Господе, помилуј
душе наше! Помилуј плод наш сутрашњи... Опрости
гријехе, о Господе! ... Небо се насмија и уз звуке
фруле и бубњева, сиђе благослов на земљу. На земљу
Срба. Од те музике, топле и благе, као да се коло
плете. Као да се и срце и душа Србије стошило с
њом, плетући непрекидив ланац наде преко поља и
ливада.

Фрула се поново огласи и као тихи
благослов, уђе у срца свих нерођених Срба, да ту
остане заувјек. Гледам, док се уз гласове људи и
коло непрегледно небо отвара над њима и прелива их
сунцем. Наговјештавао се нови дан, док се у погледу
оне жене, рађала нада. Видим јој осмијех на лицу.

Слика нестаје и ја сам опет сама. Дубоко
потресена историјом свога народа, прекрстих се.
Осјетим понос на ратнике, манастире, молитву оне
жене, фрулу и небо над Србијом. Поносна на коло,
које од тренутка када је створено, прекинуто није,
долazeћи тако и до мога срца. До срца још једне
Српкиње, која ће га наставити, пружајући руке својој
дјеци...

Морана Ивковић

SERBIA

I see Serbia coming to me like a distant dream. A
torn, bleeding land with a dark sky. While I am hearing
unfamiliar sounds I recognize them as my own. They
belong to me, somehow.

Some ancient, almost forgotten sounds of gustle,
carried by the wind, flow through my soul. The music is
growing stronger, becoming more passionate and proud. It
carries the sounds of the thousands of dead, thousands of
wounded, beaten. Kosovo...

The presence of God is filling my soul. I am
hearing the cries of a woman, shielded by the fog. I hear
the sounds again, but this time softer. As if they surrender,
they vanish. The silhouette of a woman is becoming
clearer and I recognize a face that I have never seen
before. As she turns away from me, she whispers a prayer
to God. She disappears, as the gates of the ancient
monasteries are opening.

Once again, the sky above Serbia grows dark.
The song of the solders rings again. Softly, gently just like
the coming of a new rain. The flute.... Its sound breaks
against the tall, dark trees, finding its way through the
monastery, touching a woman standing in front of the
altar. She cries out: "Sorrow, great sorrow! My son, my
only one!! O God, bless our souls, forgive our sins and
bless the future sons and daughters of Serbia!"

The sky clears... With the sounds of flutes and
drums, it sends a blessing to the land. The land of Serbs.
The music grows warmer as if a kolo begins. As if it
carries the heart and soul of Serbia, creating an unbroken
chain of hope, across the fields and meadows. The flute's
music, like a quiet blessing, enters the souls of all unborn
Serbians, to stay there forever.

As I am looking at the people and the endless
kolo, the sunshine spills upon them. The sound of drums
brings a new dawn, while hope fills the eyes of that
woman. I can see a smile on her face.

The dream disappears and once again, I am alone.
Shaken by the vision and history of my people, I cross
myself and feel pride for the warriors, the ancient
monasteries, the prayer of that woman, the flute and the
sky above Serbia. Proud of the kolo, which from its
beginning has never been broken, finding its way to my
heart. The heart of one more Serbian woman, who is going
to continue the kolo, by passing her hand to her children.

Morana Ivkovic

КРСНА СЛАВА

Овај дивни Хришћански обичај је посебна карактеристика Православних Срба. Други Православни народи немају Крсну Славу, они обично прослављају дан крштења или имендан.

Срби су пре примања Хришћанства, као што знате, веровали у више богова а нарочито им је био драг онај који је био заштитник њихове фамилије. Богомудри проповедници вере Христове су убрзо схватили да се Срби тешко одричу свога паганског бога, заштитника породице. У замену за истог, фамилијама приликом крштења, давали су као заштитнике породица Хришћанске Светитеље. У част и спомен Светитеља кога славе принели би Господу дар у хлебу и вину уз молитве да заштити фамилију и да исте дарове умножи и благослови.

Свети Сава је продубио духовни смисао Крсне Славе и уткао га је у срж Српског бића, тако да је Слава постала симбол Српства и Српског постојања. Свети Сава је дакле, коначно установио Крсну Славу у облику у коме је ми данас имамо.

Славу сачињавају: славски колач, црно вино, скувана пшеница помешана са другим плодовима и славска свећа. Славски колач који симболише Христа - Хлеб живота, домаћица замеси од чистог пшеничног брашна стављајући у исти освећену водицу. Црвено вино симболизује Крв Христову којом су опрани греси целог света. Кувана пшеница је симбол Васкрсења и припрема се за покој душа умрлих чланова фамилије. Кувана пшеница-жито је обавезна за све Славе, јер постоји погрешно веровање да се жито не спрема за поједине Славе. Свећа представља Христа - светлост света који крштењем освећује и просвећује сваког човека који долази у свет. Обред Славе може да се изврши у Цркви, дому свечара или на другом месту, по потреби. Свештеник пошто благослови пшеницу, хлеб и вино, подиже славски колач приносећи га Господу у част и спомен Светитеља кога фамилија слави и ломи га са домаћином и прелива вином у знаку крста. Присутни целивају колач и на свештеников благослов "**Христос је међу нама**" одговарају "**И јесте и биће**". После благослова и ломљења славског колача, гости се послужују житом и сервира се славски ручак. У време поста и посних дана искључиво се сервира посна храна. Постоје различити славски обичаји, али смисао Славе је свуда исти-прослављање Бога и Његовог дивног угодника.

Нема разлога данас који би могао да оправда онога ко Славу не слави. **Ко Крсно име слави,**

PATRON SAINT'S DAY (Krsna Slava)

This divine Christian tradition is specific to Orthodox Serbs. People of other Orthodox nations do not celebrate their Patron Saint's Day (Slava) rather they celebrate baptism day or name day.

Before Christianity, the Serbian people believed in many different gods, specifically in the ones who they believed protected their families. Christian prophets soon realized that the Serbs would not easily give up their belief in their pagan gods. In exchange for those pagan gods, Serbian families were given their own Patron Saints. In celebration of their own Saint, families would offer bread and wine with prayers to their Saint for protection and blessing of their family.

St. Sava spiritually enriched the meaning of the Patron Saint's Day by weaving it into the hearts of the Serbian people, making it a symbol of Serbianism and Serbian existence. Therefore, St. Sava made the Patron Saint's Day or Krsna Slava into what it is today.

Parts of the Slava include: holy bread, red wine, cooked barley and wheat with ground nuts and the Slava candle. The holy bread which symbolizes Christ (Bread of life) is made of pure wheat flour and holy water, by the matriarch of the house. The red wine symbolizes the Blood of Christ, which purifies the sins of mankind. The cooked wheat and barley (zito), symbolizes and is prepared for the resurrection of the deceased members of the family. Zito is an essential part of every Slava, contrary to the belief that zito is not required for some certain Slavass. The candle represents Christ, the light of life which by baptrism enlightens every man who enters this world. The Slava can be celebrated in a church, family home or in some other establishment. The priest blesses the zito, holy bread and wine, by raising the bread toward God, in the name of the family's Patron Saint. The priest and patriarch of the family break the bread, and wine is poured over it in the symbol of a cross. Each family member kisses the holy bread, as the priest says "**Christ is among us!**" they reply "**He is and will be!**" After the blessing of the holy bread, guests help themselves to the zito and are served dinner. During Fasts, only fasting foods should be served.

There are different Slava traditions, but the true meaning is the same: worshiping God and Christianity. Today, there is no excuse for not celebrating Slava. A famous Serbian quote says, "**Those who celebrate Slava are helped by God!**" Throughout our tragic history, our forefathers did not sacrifice the celebration of Slava, even during the hardest of times. Even soldiers in trenches shared a piece of bread with prayers in the name of God and their Patron Saint.

ономе Бог и помаже, каже српска изрека. Кроз нашу тешку историју наши преци нису престајали да славе ни у најтежим тренуцима. Чак су и ратници у рововима уз молитву делили кору хлеба између себе у славу Божију и спомен Светитеља.

Крсна Слава се преноси са оца на синове. Постоји погрешан обичај да синови не славе Славу док год им је отац жив. Сваки син, који живи одвојено од свог оца са својом супругом и децом, треба да слави Крсну Славу онако како је то горе изложено. Кћерке, које би желеле да задрже своје Славе приликом удаје, нека се посаветују са својим свештеником.

Поред домаћих, породичних Слава постоје и Црквене Славе. Свака Црква је посвећена одређеном Светитељу кога прославља као својег заштитника. Школска Слава код нас је Свети Сава, а постоје и друге Славе које су нажалост често запостављене.

**Ко Крсно име слави, ономе и Бог помаже.
Како га слави тако му и помаже.**

The Patron Saint is passed down from father to son. Mistakenly, people believe that the son should not celebrate his Slava while the father is still alive. In fact, every son who lives away from his father, with his own family, should celebrate it as described above. Daughters who would like to keep their father's Slava, should consult their priest prior to marriage.

Beside the family Patron Saint's Day, there is also the Church Slava. Every church has its own Saint, who acts as its protector. Our school Slava is St. Sava but unfortunately, there are other slavas that are often neglected.

**“Those who celebrate Slava are helped by God!”
“How they worship it, is how they are blessed!”**

ДЕЧЈЕ

ВРБИЦА

На Лазареву суботу, недељу дана пре Васкрса, уноси се врбица у Цркву, а то симболише догађај Христовог уласка у Јерусалим. Тада су према речима Светог писма, деца радосно извикивала Христово име и застирала су пут којим је пролазио цвећем и гранчицама.

На тај начин су показали праву љубав коју осећају према Сину Божијем - Исусу Христу.

ВАСКРС

Васкрс је највећи хришћански празник. Народ се тада поздравља са „Христос Васкрсе, и „Ваистину Васкрсе,“

За тај дан се фарбају јаја да би се присетили догађаја када је Марија Магдалена у Риму објаснила цару Тиберију, како је Христос васкрсао. Тада му је она даровала првено кокошије јаје.

Васкршњим јајетом се представља Васкрсење, јер је јаје само по себи мртва ствар, али када га кокошка угреје својом топлотом, развије се у њему живот и излеже се живо пиле.

Научите шта значи:

Исус Христос - Син Божји
Јеванђеље - приче о животу Исуса Христа
Црква - место где се сви заједно молимо Богу

ЉУДИ ЛИКУЈТЕ

Људи ликујте, народи чујте:
Христос воскресе,
Радост донесе!

Звезде играјте, горе певајте,
Христос воскресе,
Радост донесе!

Шуме шумите, ветри брујите:
Христос воскресе,
Радост донесе!

Мора гудите, звери ричите:
Христос воскресе,
Радост донесе!

Пчеле се ројте, а птице појте:
Христос воскресе,
Радост донесе!

Анђели стојте, песму утројте:
Христос воскресе,
Радост донесе!

Небо се снизи, земљу узвиси -
Христос воскресе,
Радост донесе!

ИСТОРИЈАТ СРПСКЕ ЦРКВЕ И ЗАЈЕДНИЦЕ У КАЛГАРИЈУ (ДРУГИ ДЕО)

Премештајем оца Радише Нинковића 1. јула 1982. г.Г. за пароха калгарског бива постављен отац Вукић Атанацковић који на парохији остаје до 1 децембра 1990. г.Г. Овај период представља период великих подухвата и процвата калгарске парохије и Ц.Ш. Општине. Наиме тада се јавља идеја за изградњу потпуно нове Цркве са салом. На седници одржаној 24. априла 1983. г.Г. донета је одлика да се крене у овај подухват. У ту сврху купиљена је суседна кућа по цени од 61, 000.00 долара. За овај Богоугодни подухват добијен је благослов надлежног Архиепископа 20. маја 1983. г.Г. На седници од 20. јануара 1985 г.Г. решено је да се постојећи објекат сруши и на истим темељима изгради нова Црква са салом. На истој седници донета је одлика да се и новокупиљена кућа сруши и на њеном месту изгради паркинг. Ово је било неопходно јер су градске власти захтевале прецизно одређен број паркинг места. Рушење куће било је једино решење. На седници је представљено ново идејно решење целокупног пројекта.

Због обима и важности подухвата сазвана је ванредна годишња скипштина. Скупштина је одржана 10. фебруара 1985. г.Г. Огромном већином гласова донета је одлука да се прихвати идејно решење архитекте и да се крене у изградњу. Предрачунска вредност радова процењена је на 190,000.00 долара, а процењено је да би се добровољним радом могло уштедети око 40,000.00 долара. Несебичним радом парохијани су успели да уштеде велики део новца за градњу.

Сама изградња отпочела је 21. септембра 1985. г.Г. када је на славу Кола Српских Сестара направљен ручак на ком је прикупиљен добар део новца за радове. Прикупиљање новца је трајало све време изградње, али је управа и поред тога морала узети и зајам од банке у износу од 40,000.00 долара. Темељи нове Цркве освећени су 13. октобра 1985. г.Г. а освећење је обавио о. Вукић Атанацковић. Након годину дана напорног рада парохијана Црква и црквена сала су завршене. У недељу 28. септембра 1986. г.Г. Његово преосвећенство Господин Георгије Епископ Канадски, уз саслуживање о. Мирослава Дејанова, о. Никодима Прибојана, о. Боже Бакајића и о. Вукића Атанацковића, извршио је освећење Цркве и црквене сале. Епископ је одслужио и прву Свету Литургију на којој је отац Вукић одликован правом

HISTORY OF SERBIAN CHURCH AND COMMUNITY IN CALGARY (PART 2)

After transfer of Father Radisa Ninkovic on July 1st 1982, Father Vukic Atanackovic became the new parish priest and stayed in that position until December 1st 1990. This was a period of great achievements and flourishing for the Church-School Congregation. During this time the idea for building a new church with a community hall came about. The idea was accepted at a meeting for all parishioners on April 24th 1983. For the purpose of building a new, larger church, the neighbouring property was bought for \$61,000.00. The blessing was given by the Archbishop on May 20th 1983. At the meeting held on January 20th 1985, it was finally decided that the old building should be knocked down and that on its foundation the new church together with the hall should be built. At the same meeting it was also decided that the recently bought neighboring house should also be demolished and replaced with a parking lot. This action was necessary, since city officials insisted on a precise number of parking spaces. The only solution was demolishing the house. Preliminary design of the whole project was also presented at the same meeting.

Due to the importance of this project, a meeting of the Church-School Congregation was held on February 10th 1985. By majority of votes preliminary design was accepted and it was decided that building should start. Cost of the building works was estimated at \$190,000.00. It was also estimated that parishioners volunteering on this project could save around \$40,000.00. Through hard work, parishioners managed to save a large amount of money.

Construction started on September 21st 1985, when Kolo Srpskih Sestara organized a fund raising banquet where a large sum of money for the new church was raised. Fund raising for this project was continuous, however church administration had to take bank loan of \$40,000.00. Father Vukic Atanackovic consecrated the foundation of the new Church building on October 13th 1985. The church was completed after one year of hard work. On Sunday, September 28th, 1986 Right Reverend Bishop of Canada Georgije along with Father Miroslav Dejanov, Father Nikodim Pribojan, Father Boza Bakajlic and Father Vukic Atanackovic, consecrated the new Church and hall. Bishop also served the first holly liturgy where Father Vukic was awarded right to wear a red stole. Godfathers of the church were Branko Zjalic, Branko Tumbas, Nikola Tumbas and Kosta Dabic. On the festive banquet Bishop gave recognition to the Church-School Congregation for devoted work during the building of the church. The celebration was enriched with the

ношења црвеног појаса. Кумови Цркве били су Бранко Зјалић, Бранко Тумбас, Никола Тумбас и Коста Дабић. Епископ је на свечаном банкету одликовао Ц.Ш. Општину граматом признања за пожртвован рад приликом изградње Цркве. Славље је увеличала и локална фолклорна група „Св. Симеон Мироточиви,„. Ово је био незаборавни дан за све Србе са ових простора јер је коначно изграђена прва Српска Црква у Алберти.

Недуго после изградње Цркве на својој седници од 24. априла 1987 г. Г. управа доноси одлуку да купи кућу поред Цркве која би послужила као парохијски дом за становање свештеника. Одмах је уплаћено учешће и приступило се прикупљању прилога. Неуморним радом на прикупљању средстава као и дарежљивошћу парохијана Црква сала и црквена кућа су скоро у потпуности отплаћени. Остатак дуга одприлике \$5000. одплатили су парохијани Николас и Ана Новик. Успеси Ц.Ш. Општине настављају и даље да се нижу. На ранији предлог надлежног Епископа Господина Георгија одлучено је да се крене у пројекат живописања икона на иконостасу. Ускоро је склопљен уговор са јеромонахом о. Павлом Калањом (из Манастирског Градишта, Митрополија Црногорско-приморска) за живописање икона. Овај Богоугодни посао започет је у децембру 1988 г. Г. а завршен месец дана касније. Све време свог боравка у Калгарију о. Павле је одседао код породице Бранка Зјалића (брата о. Богдана Зјалића), где је уживао велику част и гостопримство. Исплата живописања 16 икона финансирана је добровољним прилизима парохијана.

Ни овде се није стало. На седници 7. маја 1990. г.Г. управни одбор прихвата предлог о. Вукића да се изгради звоник и набави звоно које би позивало верни народ на службу Божију. Као и увек верни народ се одазвао позиву Цркве и убрзо су сакупљени новчани прилози за ову сврху. Комплетни радови финансирани су новијем прикупљеним од приложника. Свечано освећење звоника и звона извршио је Његово Преосвештенство Епископ Канадски Господин Георгије уз саслуживање о. Живорада Суботића и о. Вукића Атанацковића. Свечаности је присуствовао и велики број верног народа.

Напокон се могло одахнути. Ц.Ш. Општина је обезбедила све основно што је било потребно верној народу у Калгарију. Саграђена је Црква, живописан иконостас, завршена сала, саграђен звоник, и купљен парохијски дом...
НАСТАВАК У СЛЕДЕЋЕМ БРОЈУ...

performance of local folklore group “St. Simeon Serbian Dancers.” This was an unforgettable day for all Serbs in this part of the world. Finally the first Serbian Church in Alberta was built.

Not long ago after the church was built, at the meeting held on April 24th 1987, church executive board decided to buy another neighbouring house, which would serve as the priest’s residence. The down payment was paid and fund raising began. Endless fundraising and generosity of the parishioners enabled the Church, hall and new house to be almost paid off. The remainder of the mortgage was paid by Nikolas and Anna Nowick (approx. \$5000).

The Church-School congregation continues with its accomplishments. In accordance with Bishop Georgije’s suggestion the painting of the iconostas began. Agreement to paint the icons was made with Reverend Monk Pavle Kalanj from Manastir Gradiste (Montenegro). The painting was completed in one month during Christmas lent from December 1988 to January 1989. During Father Pavle’s stay in Calgary, he was accommodated at the home of Branko Zjalic (Father Bogdan Zjalic’s brother). There he was treated with great honor and hospitality. The payment for 16 painted icons was accomplished through donations from parishioners.

On the meeting held on May 7th, 1990 Church executive board accepted the proposal of Father Vukic to build purchase a bell and build a bell tower. This would summon faithful parishioners to divine service. As always, the parishioners promptly collected the money, which financed complete costs of the construction. The bell and its tower were consecrated by Bishop of Canada Georgije along with Father Zivorad Subotic and Father Vukic Atanackovic. Many people attended this festive event.

The Church-School Congregation had provided all the basic necessities for its faithful people in Calgary. The Church was built, iconostas was painted, hall was finished, bell-tower was built and parish home was purchased...

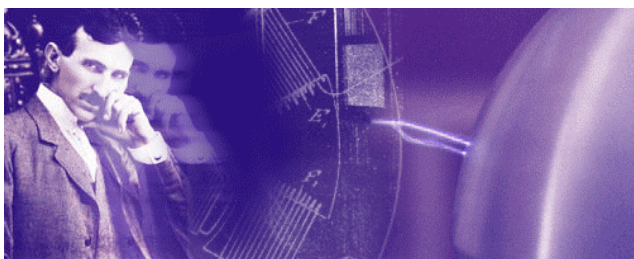
MORE IN NEXT NEWSLETTER...

НИКОЛА ТЕСЛА

Човек блиставог ума, Никола Тесла, рођен је у Смиљану у Лици 10. јула 1856. Био је најмлађе дете у породици Српског свештеника проте Милутина и изузетно виспрене жене, протиније Ђуке. Иако се од њега очекивало да настави са породичном традицијом, тј. да и сам постане свештеник, као и многи од његових предака, мали Никола, после успешно изборене битке са колером, добија благослов оца да буде оно што жели - инжењер.

Завршава Електротехнику у Грацу, а већ 1882. открива обртно магнетно поље и ради на конструкцији електромотора наизменичне струје без комутатора. Касније у Стразбуру израђује први мотор наизменичне струје.

Због неразумевања у Европи одлази у Америку и запошљава се у Едисоновој компанији у Њујорку. Иако окружен великим истраживачким именима, као што су Едисон, Пупин, Маркони... он је ипак био много изнад њих. Био је човек изван времена и простора. Иако жељна мета многих богатих Американки, одлучује да се ожени науком. Из тог плодног „брака,, остало је 700 регистрованих проналазака као што су: радио, радар, електрична индукција, неонско светло итд. Први је створио експерименталне громове и муње. И као што већ знате, његова турбина, која трансформише енергију у електрицитет, уграђена је у електрану на Нијагариним водопадима.

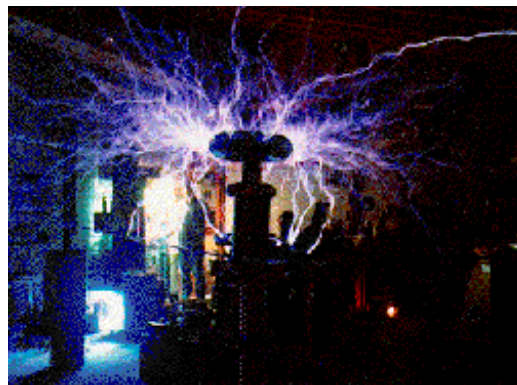
Умро је 7. јануара 1943. у хотелу у Њујорку, на коме му је постављена спомен плоча.

Неки су покушавали да његова дела прикажу као своја и тако приграбе славу за којом Тесла и онако никада није марио. Маркони је чак за преузет Теслин проналазак радија добио Нобелову награду. Правда је ипак победила. Много година после Теслине смрти проналазак је приписан правом проналазачу, Николи Тесли. Велико признање овом

NIKOLA TESLA

A brilliant mind, Nikola Tesla was born in Smiljan, Lika July 10, 1856. He was the youngest child of a Serbian Orthodox priest named Milutin and his wife Djuka. Although it was expected of him to follow family tradition and become a priest, after winning his battle with cholera, young Nikola got his father's blessing to follow his true passion and become an electrical engineer.

He completed his electrical engineering in Grac and in 1882 he discovered reverse magnetic poles and was working on the construction of the A-C motor, which transmitted alternating currents of electrical power. Later in Salzburg, he completed and presented this model for the first time.

Due to skepticism in Europe, he immigrated to the United States, and began working for Thomas Edison in New York. Even though surrounded by great minds like, Edison, Pupin and Marconi, he was ahead of them all. He was a man out of time. Though courted by many rich American women, Tesla remained faithful to his true love, science. This productive "relationship" created 700 registered inventions, such as: radio, radar, electrical induction, neon lighting etc. He was the first to create experimental thunder and lighting. And as well known, Tesla's alternating-current motors were installed at the Niagara Falls power project.

He died on the 7th of January 1943 in a hotel room in New York, where to this day there exists a monumental plaque.

Many others tried to steal his work and ideas and present them as their own, to gain fame and fortune, something Tesla never desired. Marconi even received the Nobel Prize for Tesla's radio invention. However, justice finally prevailed and many years after his death, Tesla was recognized for this invention. The International Electrical Engineering Committee recognized him for his contributions to human kind. This committee named a

„преобразитељу човечанства,, је и додела Међународне електротехничке комисије да јединица магнетне индукције у СИ систему носи назив ТЕСЛА.

Нажалост, и данас, многи људи око нас никада нису ни чули за човека који је заслужан за мноштво благодети које их окружују. Зато, ви не заборавите овог генија и човека који се у току свог живота увек поносио својим српским пореклом и својим народом.

Поносите се и ви Николом Теслом и ширите истину о њему.

Марица Вујичић

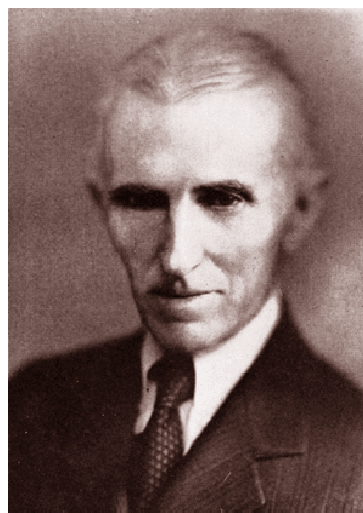

transformer, with important applications in the field of radio communications, the Tesla coil.

Unfortunately, there are many among us who have never heard of Nikola Tesla, the man responsible for many inventions that surround us today. For these reasons, we should never forget this genius of a man, who through out his life was proud of his Serbian heritage and people.

Be proud of Nikola Tesla and spread the truth about him!

Marica Vujicic

ЗАШТО НАМ ЈЕ ПОТРЕБНА ВЕРА?

Пуно тога се променило у свету, посебно у последњих стотинак година. Постајемо све искуснији и образованији. Пронашли смо нове начине да комуницирамо, путујемо... Направили смо значајан технолошки напредак и сада разумемо свет и начин на који он функционише боље него икада. Без обзира на то и без обзира на хиљаде година искуства и науке, кроз ове методе нисмо у могућности да дамо основне одговоре на основна питања. Знамо пуно о начину на који свет функционише, међутим недовољно знамо о томе зашто свет функционише на начин на који функционише.

Кроз сва наша технолошка достигнућа нисмо успели да креирамо ништа једнако животу. Чак не разумемо ни шта је то заправо живот. Мада разумемо да јесве онако како јесте, ипак не разумемо смисао живота. Будући да смо рационална жива бића ми непрестано постављамо питање: „Зашто?“. Последњих година наша Српска заједница ово питање често поставља. Зашто су ови трагични догађаји морали да нам се десе? Међутим, с обзиром да највећи умови овога света не могу то да разумеју ја нећу ни пробати.

Не можемо рационализовати трагедију. Не можемо оправдати чињеницу да један умире док други остаје да живи. Не можемо објаснити зашто су многи од нас изгубили своја огњишта. Не можемо објаснити зашто имамо разне проблеме, зашто се мучимо или смо у болу.

Ништа од свега овога нема смисла уколико одбацимо Веру. Ако живимо без Вере живимо без циља. Шта би био смисао свакодневне патње ако не би смо имали никакав план? Ако имамо Веру имамо и утеху и водич. Све има много више смисла у колико смо верници.

Религија је начин на који ми упражњавамо своју Веру. То је начин на који ми одајемо поштовање нашој Вери кроз традиције и ритуале. Ми смо благословени да имамо најстарију и истиниту форму Хришћанства, Свето Православље.

Мислим да је важно да размишљамо о Вери у овим најсветијим месецима.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Далиборка Мијатовић

WHY DO WE NEED FAITH?

A lot has changed in the world, particularly over the last one hundred years or so. We are becoming evermore sophisticated and knowledgeable. We have found new ways to communicate, to travel... We have made significant technological progress and we understand the world and the way it works better than ever. Despite that, despite over a thousand years of experimenting and science, we do not know basic answers to basic questions through these methods. We know a lot about the way the world works, but we don't know a lot about why the world works as it does.

Even through all of our technological advances, we have not created anything equivalent to life. We don't even understand what life is. We don't understand the cycle of life, but we do understand that is the way things are. As rational beings, we always ask why. Over the last year, our Serbian community has asked that question a lot. Why did those tragic events have to happen? If the best minds in the world cannot figure that out, I am not even going to try.

We cannot rationalize tragedy. We can't justify why someone passes away while another lives. We cannot explain why a lot of us have lost a homeland. We cannot explain why we have certain problems, or suffering or pain.

None of this makes sense if you take Faith away. If we live without Faith, we then live without purpose. What would be the purpose of the daily struggle if there wasn't a plan? Having faith is a comfort and a guide. It makes a lot more sense when we are believers.

Religion is a way by which we practice our Faith. It is a way by which we honor our faith through customs and rituals. We have the blessing of having the oldest and true form of Christianity, Holy Orthodoxy. I think it is important to think about faith during this holiest of months.

CHRIST IS RISEN!

Daliborka Mijatovic

МОНАСТИР ЖИЧА

Угледно духовно средиште средњовековне српске државе, манастир Жичу - Дом Спасов, храм Вазнесења подигао је краљ Стефан Првовенчани са својим братом Св. Савом почетком 13-ог века. Овај манастир по свом значају издваја се од осталих српских цркава и манастира, јер је основан са намером да буде седиште архиепископије, где ће се крунисати краљеви и постављати архиепископи Српске Цркве. Као ни један други српски манастир, Жича је доживела трагична разарања. Прво веће разарање било је у последњој деценији 13-ог века од стране Кумана, а затим под најездом Турака. Подизана и рушена, чувана и напуштана, надграђивана и од пријатеља и од непријатеља, Жича данас мало

личи на ону из времена краља Стефана Првовенчаног и архиепископа Саве.

Велика манастирска црква носи све одлике зрелог Рапског градитељског стила чији је родоначелник Св. Сава. Храм је био украшен фрескама тек после стицања црквене самосталности 1219. Најстарије фреске у Жичи, изведене непосредно по Савином повратку у земљу, сачуване су само у певничким просторијама. У осталим деловима цркве - у олтарском простору, наосу и старој припрати, оне су касније, због оштећености, замењене новим слојем. И певнице су, међутим, сачувале живопис само на доњим површинама зидова. На источним странама, у зони где су се по правилу налазиле само појединачне фигуре, сачуване су фреске Распећа Христовог и Скидање са крста. На осталим деловима певничког простора били су приказани ликови апостола, од којих је у јужном сачувано шест фресака, док су у северном, у већој мери оштећеном, видљиве само две. Истом, најранијем периоду, припадају и поцрсја Архангела у полукружним пољима изнад улаза у бочне капеле. Преостали делови првог слоја показују, заједно са зидном декорацијом, главне студеничке цркве, почетне облике монументалног стила српског сликарства 13 века.

Жича у нашем народу има велики углед. Назива се "седмоврата Жича" зато што је у њој крунисано седам српских краљева (за свако крунисање отворана су нова врата). Црвена фасада манастира је симбол краљевства.

ЖИТИЈЕ СВЕТОГ ГЕОРГИЈА

Овај славни и победоносни светитељ рођен је у Кападокији од богатих и честитих родитеља. Његов отац пострада за Христа после чега се његова мајка пресели у Палестину. Када одрасте Георгије оде у војску где као двадесетогодишњак добија чин Трибуна и као такав бива у служби код Императора Диоклецијана. Када Диоклецијан започе страшно гоњење Хришћана, Свети Георгије стаде пред њега и јавно исповеди да је и он Хришћанин. Император нареди да га баје у тамницу, а ноге да му се ставе у дрвене окове и на груди стави велики камен. После тога, Император нареди да Георгија привезу за точак под којим беше даска са великим ексерима и да се он окреће док му цело тело не постане као велика крвава рана. Затим га закопаше у раку до грла оставивши га ту три дана и три ноћи. После тога дадоше му смртоносни отров да пије. Међутим кроз сва ова мучења Георгије се непрестано мољаше Богу и Он га лечаше и избављаше га од смрти на велико чуђење свог народа. Када Георгије молитвама васкрсе једнога мртваца многи од присутних примише Веру Христову. Међу њима беше и Александра жена Императорива, врховни пагански свештеник и сељаци Глицерије Валерије, Донатије и Териније. Коначно Император нареди са се Георгије и Александра посеку. Благословена Александра умре на губилишту пре посецања.

Свети Георгије би посечен 303, г.Г. маја 6-ог. Чуда која су се десила над његовим гробом су безбројна. Велики је број његових јављања, како у сновима тако и на јави онима који који су га призивали и молили за његову помоћ од тада до дана данашњег. Озарен љубављу за Христа Господа, није било тешко овоме светитељу да остави све за ову љубав: чин, богатство, императорску част, његове пријатеље и цео свет. За ову љубав Господ га је наградио богатством непролазне славе на земљи и непролазним животом у Његовом Царству. Поврх свега, Господ му је подарио моћ да помаже невољнима у тешкоћама када призивају име његово.

Из Пролога

THE LIFE OF SAINT GEORGE

This glorious and victorious saint was born in Cappadocia the son of wealthy and virtuous parents. His father suffered for Christ and his mother then moved to Palestine. When George grew up, he entered the military, where in his twentieth year, attained the rank of a Tribune and as such was in the service of the Emperor Diocletian. When Diocletian began the terrible persecution against Christians, George came before him and courageously confessed that he is a Christian. The emperor had him thrown into prison and ordered that his feet be placed in a stockade of wooden hobbles and that a heavy stone be placed on his chest. After that, the emperor commanded that George is tied to a wheel under which was a board with large nails and he was to be rotated until his entire body became as one bloody wound. After that, they buried him in a pit with only his head showing above the ground and there they left him for three days and three nights. Then George was given a deadly poison to drink. But, through all of these sufferings, George continuously prayed to God and God healed him instantly and saved him from death to the great astonishment of the people. When he resurrected a dead man through his prayer, many then accepted the Faith of Christ. Among these also was Alexandra, the wife of the Emperor, the chief pagan priest and the farmers: Glycerius, Valerius, Donatus and Therinus. Finally the emperor ordered George and his wife Alexandra beheaded. Blessed Alexandra died on the scaffold before being beheaded.

St George was beheaded in the year 303 A.D, on 6th May. The miracles, which have occurred over the grave of St George, are without number. Numerous are his appearances, either in dreams or openly, to those who have invoked him and implored his help from that time until today. Enflamed with love for Christ the Lord, it was not difficult for this saintly George to leave all for the sake of this love: rank, wealth, imperial honor, his friends and the entire world. For this love, the Lord rewarded him with the wealth of unfading glory on earth and eternal life in His kingdom. In addition, the Lord bestowed upon him the power and authority to assist all those in miseries and difficulties that honor him and call upon his name.

From Prologue

У ИМЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
УПРАВНИ ОДБОР ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ
ОПШТИНЕ СВЕТОГ СИМЕОНА
МИРОТОЧИВОГ
СВОЈИМ ДРАГИМ ПАРОХИЈАНИМА
ЧЕСТИТА НАСТУПАЈУЋЕ ВАСКРСЊЕ
ПРАЗНИКЕ РАДОСНИМ
ХРИШЋАНСКИМ ПОЗДРАВОМ

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

ВАШ ПАРОХ ОТАЦ ОБРАД ФИЛИПОВИЋ
СА СВОЈОМ СУПРУТОМ МИЛАНКОМ И
КЋЕРКИЦОМ КРИСТИНОМ
ПОВОДОМ НАСТУПАЈУЋИХ ВАСКРСЊИХ
ПРАЗНИКА ПОЗДРАВЉА СВОЈЕ
БЛАГОЧЕСТИВЕ ПАРОХИЈАНЕ РАДОСНИМ
ПОЗДРАВОМ

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

НЕКА БИ ВАСКРСЛИ ГОСПОД НАШ ИСУС
ХРИСТОС, ДАВАОЦ СВИХ ДОБАРА,
ОБДАРИО СВЕ ВАС НЕИЗМЕРНИМ ДОБРИМА
СВОЈИМ И ИСПУНИО ВАШЕ УСРДНЕ
МОЛИТВЕ НА ДОБРО ДУША ВАШИХ И
СПАСЕЊЕ ВАШЕ.

АМИН.

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР ГЛАСНИКА
СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА И СВИМ
ПРАВОСЛАВНИМ СРБИМА ЖЕЛИ
СВАКИ БЛАГОСЛОВ ОД ГОСПОДА
ПОВОДОМ НАСТУПАЈУЋИХ
ВАСКРСЊИХ ПРАЗНИКА
РАДОСНО ВАС СВЕ ПОЗДРАВЉАЈУЋИ

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА „МАЛА
ГОСПОИНА,,
ОЦУ ОБРАДУ ФИЛИПОВИЋУ, ЊЕГОВОЈ
ФАМИЛИЈИ КАО И СВИМ СРБИМА И
СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ ЧЕСТИТА
ВАСКРСЊЕ ПРАЗНИКЕ МОЛЕЋИ СЕ
ГОСПОДУ ДА НАМ СВИМА ПОДАРИ
ЗДРАВЉЕ И ДУГ ЖИВОТ И НАСЛЕЂЕ У
ЦАРСТВУ НЕБЕСКОМ

АМИН.

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Ако желите да уживате у звуцима „домаће,, музике
или ако сте радознали да чујете шта је то ново у српској заједници у

Калгарију
СРПСКИ РАДИО КАЛГАРИ
је ту да вас забави и информише!

Слушајте нас сваке недеље:

ујутро од 8-9 на 90.9 ФМ

или

попоне од 7-8 на 94.7 ФМ

**ЕКИПА СРПСКОГ РАДИЈА КАЛГАРИ ВАС ПОЗДРАВЉА РЕЧИМА
ХРИСТОС ВАСКРСЕ!**

**СВИМ СРБИМА, КАО И ДРУГИМ ПРАВОСЛАВНИМ
ХРИШЋАНИМА, У КАЛГАРИЈУ И ШИРОМ СВЕТА ЧЕСТИТАМО
НАЈРАДОСНИЈИ ХРИШЋАНСКИ ПРАЗНИК ВАСКРСЕЊЕ ГОСПОДА И
БОГА И СПАСА НАШЕГА ИСУСА ХРИСТА.**

**НЕКА БИ СЕ ВАСКРСЛИ ГОСПОД СМИЛОВАО НА ЧЕСТИТИ РОД
СРПСКИ И ПОДАРИО НАМ БЛАГОСЛОВ ДА ИСТРАЈЕМО У СВОЈОЈ
ВЕРИ И ДОБРИМ ДЕЛИМА У ОВИМ ТЕШКИМ ВРЕМЕНИМА.**

ПОЗДРАВЉАМО ВАС УСКЛИКУЈУЋИ:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

**ПОРОДИЦА ЂОКИЋ-НИКОЛА, GRACE, STEVEN,
JENNIFER I CHRISTA**

**БРАНКО ЗЈАЛИЋ, ПРЕДСЕДНИК ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ ОПШТИНЕ
СВЕТОГ СИМЕОНА МИРОТОЧИВОГ, СА СВОЈОМ ПОРОДИЦОМ
ЧЕСТИТА НАЈСВЕТЛИЈИ ХРИШЋАНСКИ ПРАЗНИК СВИМ СРБИМА И
СРПКИЊАМА У КАЛГАРИЈУ И ШИРОМ СВЕТА.**

**ИСКРЕНЕ ЧЕСТИТКЕ ПОРОДИЦА ЗЈАЛИЋ УПУЋУЈЕ И СВИМ
ДРУГИМ ПРАВОСЛАВНИМ НАРОДИМА.**

**НЕКА БИ ГОСПОДЊА БЛАГОДАТ ЗАСИЈАЛА И НАД
НАПАЋЕНОМ МАЈКОМ СРБИЈОМ.**

**НЕКА БИ ВАСКРСЛИ ХРИСТОС ДОНЕО МИР, БЛАГОДАТ И
БЛАГОСТАЊЕ У ДОМОВЕ НАШЕ.**

АМИН.

ПОЗДРАВЉАМО ВАС УЗВИКУЈУЋИ:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Dr. Galina Borissova D.D.S

Bow Trail Dental Centre

3827 - Bow Trail S.W.
Calgary AB T3C 2E8
Tel.: (403) 240-1257
Emergency Tel.: (403) 615-6888

Zorka Maric
Real Estate Agent

Bravo Realty

#122, 2116 - 27 Ave. NE
Calgary, AB T2E 7A6
Business (403) 250-2882 (24 Hr.)
Fax (403) 250-5339
Res (403) 293-3003

NADA MILUTINOVIC

Downtown Location

Professional Major Home Consultant

ZA SVE KUCNE POTREBE O KUPOVINI NAMESTAJA
KAO I SVA PITANJA VEZANA ZA FINANSIJE.

POVOLJNI USLOVI PLACANJA.
MESECNI ILI GODISNJI
POZOVITE ME NA BROJ

(403) 262-0345 EXT 3253
www.zivkom@shaw.ca

Cvijece za svaku priliku
The Blossom House
Flower Shop
Otvoreni smo od 9:30am
do 6:00pm
146-150 58 Ave SW
Tel: 252-4245

ЗОРКА ДОМАЗЕТ
MLS. REAL ESTATE AGENT
SOUTON GROUP –CANWEST

АКО РАЗМИШЉАТЕ О КУПОВИНИ КУЋЕ ИЛИ СТАНА,
О ПРОДАЈИ ПОСТОЈЕЋЕ ОБРАТИТЕ СЕ АГЕНТУ ЗА ПРОДАЈУ НЕКРЕТНИНА
ИЗ ВАШЕ ЗАЈЕДНИЦЕ.

АКО СЕ НЕ МОЖЕТЕ КВАЛИФИКОВАТИ ЗА КРЕДИТ САМО НАЗОВИТЕ
И ВАШ ПРОБЛЕМ БИЋЕ РЕШЕН.

У СВАКОМ СЛУЧАЈУ НАЗОВИТЕ

ЗОРКУ (ЗОРУ) ДОМАЗЕТ

КАНЦЕЛАРИЈА: **208-7788**

ЛИЧНИ ТЕЛ: **383-5536**

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

БАЛКАН ВИДЕО КАЛГАРИ И НЕДЕЉКО ЈАЋИМОВИЋ
ПРЕДСТАВЉАЈУ

Најновије домаће филмове и музичке спотове као и стара добра издања за све укусе и генерације. Неђо врши преснимавање са свих видео камера, дигитално титловање (исписивање текста преко слике) по жељи, као и конверзију са европског на амерички систем и обрнуто.

И то није све. Уколико желите домаћи музички ЦД (CD) ни то више није проблем, Балкан Видео Калгари има најбољу могућу колекцију.

„Ускоро у асортиману и ДВД (DVD) издања,,

За више информација посетите веб страницу:

Web site: www.balkanvideokalgari.com

Или се јавите Неђу на телефон: (403) 228-0754

Свим Србима и Српкињама као и целој Православној васељени, Неђо са својом породицом, жели срећне и Богом благословене Васкршње празнике поздрављајући вас све речима:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ!

Христос Васкрсе

ДУНАВ

Новоотворени ресторан у Кенсингтону вас позива да у пријатној атмосфери и уз домаћа јела и пића проведете своје слободне тренутке или прославите значајне датуме.

Danube Café & Restaurant #50 1131 Kensington Rd. N.W. Telefon: **270-9403**

ЦРКВЕНИ ПИКНИЦИ

Као и сваке, и ове године ће се одржати два црквена пикника.

1. Први, Видовдански пикник одржаће се у суботу 21. јуна 2003.г.

2. Други ће се одржати у суботу 30. августа 2003. г.

Као што знате наши пикници се одржавају и Ред Дир Лејк Центру на аутопуту 22 икс (Red Deer Lake Communitе Centre on Highway 22x SW).

У случају кише или невремена пикници се одржавају исти дан, али у Црквеној сали.

Позивамо све Србе из Калгарија и целе Канаде да нам се придруже у весељу и на тај начин помогну успешан рад наше Црквеношколске Општине. Уједно се и захваљујемо свима онима који већ преко 30 година прилежно помажу нашу ЦШО.

Свима захвалан управни одбор ЦШО. Светог Симеона Мироточивог, Калгари.

Планови будуће Цркве Светог Димитрија у Калгарију (90 процената завршени)

Plans of future Serbian Orthodox Church St. Dimitrius (90 percent done)

